

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1168/2011

af 25. oktober 2011

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for
forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 74 og artikel 77, stk. 2, litra b)
og d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udvikling af en fremsynet og omfattende europæisk
indvandringspolitik, der bygger på menneskerettigheder,
solidaritet og ansvarlighed, navnlig i forhold til de
medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholds-
mæssigt stort pres, er fortsat et centralt politisk mål for
Unionen.

(2) Formålet med Unionens politik vedrørende de ydre
grænser er at skabe en integreret grænseforvaltning, der

sikrer et ensartet og højt niveau for kontrol og overvåg-
ning, hvilket er et nødvendigt led i den frie bevægelighed
for personer inden for Unionen og et afgørende aspekt af
et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med
henblik herpå påtænkes det at indføre fælles regler for
standarder og procedurer for kontrol og overvågning ved
de ydre grænser.

(3) Effektiv anvendelse af de fælles regler for standarder og
procedurer for kontrol og overvågning ved medlemssta-
ternes ydre grænser kræver en øget samordning af det
operative samarbejde mellem medlemsstaterne.

(4) Effektiv forvaltning af de ydre grænser ved hjælp af
kontrol og overvågning bidrager til at bekæmpe ulovlig
indvandring og menneskehandel og til at reducere trusler
mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden,
folkesundheden og internationale forbindelser.

(5) Grænsekontrol ved de ydre grænser er ikke kun i de
medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen
foretages, men også i alle de medlemsstaters interesse, der
har ophævet grænsekontrollen ved de indre grænser.

(6) I 2004 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2007/2004 af
26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur
for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-
medlemsstaternes ydre grænser ⁽³⁾ (Frontex) (i det
følgende benævnt »agenturet«), som blev funktionsdygtigt
i maj 2005. Forordning (EF) nr. 2007/2004 blev ændret i
2007 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en
ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 11.2.2011, s. 162.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2011.

⁽³⁾ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 30.

- (7) En yderligere styrkelse af agenturets rolle er i overensstemmelse med Unionens mål om at udvikle en politik med henblik på en gradvis indførelse af begrebet integreret grænseforvaltning. Agenturet bør, inden for rammerne af sit mandat, støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af dette begreb som defineret i Rådets konklusioner om integreret grænseforvaltning af 4.-5. december 2006.
- (8) Det flerårige program for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste (Stockholmprogrammet), som Det Europæiske Råd vedtog den 10.-11. december 2009, opfordrer til en præcisering og styrkelse af agenturets rolle med hensyn til forvaltningen af de ydre grænser.
- (9) Agenturets opgaver bør derfor revideres med henblik på særligt at styrke dets operative kapacitet, og det bør samtidig sikres, at alle de foranstaltninger, der træffes, står i et rimeligt forhold til målsætningerne, er effektive og fuldt ud overholder grundlæggende rettigheder og de rettigheder, der tilkommer flygtninge og asylansøgere, herunder særlig princippet om *non-refoulement*.
- (10) De nuværende muligheder for at yde effektiv bistand til medlemsstaterne med hensyn til de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser bør styrkes for så vidt angår de tekniske ressourcer, der er til rådighed. Agenturet bør være i stand til med tilstrækkelig nøjagtighed at planlægge koordineringen af fælles operationer eller pilotprojekter.
- (11) Minimumsniveauer for nødvendigt teknisk udstyr, som stilles til rådighed af agenturet, og/eller som medlemsstaterne er forpligtede til at stille til rådighed på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler, vil i høj grad bidrage til en bedre planlægning og gennemførelse af de påtænkte operationer, som agenturet koordinerer.
- (12) Agenturet bør udarbejde fortegnelser over teknisk udstyr, som enten medlemsstaterne eller agenturet ejer og udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, ved at oprette og ajourføre centrale journaler i en pulje af teknisk udstyr. Denne pulje bør indeholde det minimum af kategorier af teknisk udstyr, der er nødvendigt, for at agenturet kan udføre sine opgaver.
- (13) For at sikre, at operationerne bliver effektive, bør agenturet oprette hold af grænsevagter. Medlemsstaterne bør bidrage til disse hold med et passende antal uddannede grænsevagter og stille dem til rådighed for indsættelse, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver.
- (14) Agenturet bør kunne bidrage til holdene med de grænsevagter, som medlemsstaterne udstationerer i agenturet på halvpermanent basis, og de samme retlige regler bør gælde for grænsevagterne i forbindelse med udøvelsen af deres opgaver og beføjelser som for de gæstemedarbejdere, medlemsstaterne har bidraget direkte med til holdene. Agenturet bør tilpasse sine interne regler om udstationerede nationale eksperter, så det bliver muligt for værtsmedlemsstaten at give instrukser direkte til grænsevagterne under de fælles operationer og pilotprojekterne.
- (15) En veldefineret operativ plan, hvori der indgår evaluering og en forpligtelse til at aflægge rapport om hændelser, og som er aftalt mellem agenturet og værtsmedlemsstaten i samråd med de deltagende medlemsstater inden påbegyndelsen af de fælles operationer eller pilotprojekterne, vil generelt bidrage til at opfylde formålene med denne forordning ved at indføre en mere harmoniseret fremgangsmåde med hensyn til koordineringen af de fælles operationer og pilotprojekter.
- (16) Agenturet bør anvende rapporteringsordningen for hændelser til fremsendelse til de relevante nationale offentlige myndigheder og dets bestyrelse (»bestyrelsen«) af alle oplysninger vedrørende troværdige påstande om overtrædelser af særligt forordning (EF) nr. 2007/2004 og Schengengrænsekodeksen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006⁽¹⁾, herunder af grundlæggende rettigheder, der har fundet sted under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser.
- (17) Risikoanalyser har vist sig at være et centralt element i gennemførelsen af operationer ved de ydre grænser. Kvaliteten heraf bør forbedres ved at udvide dem med en metode til at vurdere medlemsstaternes kapacitet til at imødegå forestående udfordringer, herunder aktuelle og fremtidige trusler og pres ved de ydre grænser. Disse vurderinger bør imidlertid ikke berøre Schengenevalueringmekanismen.
- (18) Agenturet bør tilbyde uddannelse, herunder i grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og adgang til asylprocedurer, på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, og videreuddannelse og seminarer vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser og udsendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne for de ansatte i de kompetente nationale tjenester. Agenturet kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter, herunder et udvekslingsprogram, i medlemsstaterne i samarbejde med disse. Medlemsstaterne bør integrere resultaterne af agenturets arbejde hermed i de nationale programmer for uddannelse af deres grænsevagter.
- (19) Agenturet bør følge og bidrage til udviklingen inden for videnskabelig forskning, der er relevant for dets arbejdsområde, og formidle sådanne oplysninger til Kommissionen og medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- (20) I de fleste medlemsstater falder de operative aspekter af tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt i medlemsstaterne, ind under den kompetence, der er tillagt de myndigheder, der er ansvarlige for kontrol ved de ydre grænser. Da der er en klar merværdi ved at udføre disse opgaver på EU-niveau, bør agenturet derfor under fuld overholdelse af Unionens politik for tilbagesendelse sikre koordinering eller tilrettelæggelse af medlemsstaternes fælles tilbagesendelsesaktioner, identificere bedste praksis for erhvervelse af rejsedokumenter og opstille en adfærdskodeks, som skal følges ved udsendelse af tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område. Der bør ikke stilles finansielle midler fra Unionen til rådighed for aktiviteter eller operationer, der ikke udføres i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret om grundlæggende rettigheder»).
- (21) Agenturet kan for at opfylde sin mission og i det omfang, udførelsen af dets opgaver kræver det, samarbejde med Europol, Det Europæiske Asylstøttekontor, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og andre EU-agenturer og -organer, de kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer, der har kompetence med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af forordning (EF) nr. 2007/2004, inden for rammerne af samarbejdsaftaler, der er indgået i henhold til de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde («TEUF»). Agenturet bør fremme det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Den Europæiske Unions udenrigspolitik.
- (22) Det bliver mere og mere vigtigt at samarbejde med tredjelande om spørgsmål, der henhører under forordning (EF) nr. 2007/2004. For at etablere en solid model for samarbejdet med de relevante tredjelande bør agenturet have mulighed for at iværksætte og finansiere projekter angående teknisk bistand og at indsætte forbindelsesofficerer i tredjelande i samarbejde med de kompetente myndigheder i disse lande. Agenturet bør kunne indbyde observatører fra tredjelande til at deltage i dets aktiviteter, når der er givet den nødvendige uddannelse. Det er også relevant at indføre et samarbejde med tredjelande med henblik på at fremme EU-standarderne for forvaltning af grænserne, herunder respekten for grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.
- (23) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁽¹⁾, finde anvendelse på agenturets personale og den administrerende direktør, herunder reglerne om tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav.
- (24) Endvidere bør agenturets bestyrelse vedtage særlige bestemmelser, så nationale eksperter fra medlemsstaterne kan udstationeres til agenturet. Sådanne bestemmelser bør bl.a. præcisere, at udstationerede nationale grænsevagter, der skal udstationeres under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser, bør betragtes som gæstemedarbejdere med tilsvarende opgaver og beføjelser.
- (25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør derfor føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger i agenturet og have beføjelser til i agenturet at få adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for den tilsynsførendes undersøgelser.
- (26) I det omfang medlemsstaterne behandler personoplysninger, finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽³⁾ fuldt ud anvendelse.
- (27) Agenturet bør, når det varetager den operationelle forvaltning af it-systemer, følge europæiske og internationale standarder, bl.a. om databeskyttelse, under hensyntagen til de højeste faglige krav.
- (28) Forordning (EF) nr. 2007/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der navnlig anerkendes i TEUF og chartret om grundlæggende rettigheder, særligt retten til menneskelig værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, asylretten, princippet om *non-refoulement*, princippet om ikke-forskelsbehandling, barnets rettigheder og adgang til effektive retsmidler. Denne forordning bør anvendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med disse rettigheder og principper. Enhver magtanvendelse bør være i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, herunder med principperne om nødvendighed og proportionalitet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (30) Gennemførelsen af denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes rettigheder eller forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning eller Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling.
- (31) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til oprettelsen af en integreret forvaltning af det operative samarbejde ved medlemsstaternes ydre grænser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽²⁾. Delegationer fra Republikken Island og Kongeriget Norge bør derfor deltage i arbejdet i bestyrelsen som medlemmer, men med begrænset stemmeret.
- (33) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁴⁾. Delegationen fra Det Schweiziske Forbund bør derfor deltage i arbejdet i bestyrelsen som medlem, men med begrænset stemmeret.
- (34) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁶⁾. Delegationen fra Fyrstendømmet Liechtenstein bør derfor deltage i arbejdet i bestyrelsen som medlem, men med begrænset stemmeret.
- (35) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (36) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁷⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (37) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁸⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (38) Agenturet bør fremme tilrettelæggelsen af operative aktioner, hvor medlemsstaterne kan udnytte den ekspertise og de faciliteter, som Irland og Det Forenede Kongerige måtte være parate til at tilbyde, efter nærmere bestemmelser, der skal fastsættes af bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Repræsentanter for Irland og Det Forenede Kongerige bør med henblik herpå indbydes til alle bestyrelsesmøderne, så de i fuldt omfang kan deltage i drøftelserne vedrørende forberedelsen af sådanne operative aktioner.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

(39) Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige er uenige om, hvor Gibraltars grænser skal drages.

(40) Suspensionen af anvendelsen af denne forordning på Gibraltars grænser indebærer ikke, at de pågældende stater har ændret deres respektive holdning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

I forordning (EF) nr. 2007/2004 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 affattes stk. 2 og 3 således:

»2. Agenturet skal, som et EU-organ, jf. definitionen i artikel 15, og i overensstemmelse med denne forordnings artikel 19 samt under hensyntagen til, at ansvaret for kontrol og overvågning af de ydre grænser ligger hos medlemsstaterne, fremme og effektivisere anvendelsen af nuværende og fremtidige EU-foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser, navnlig Schengengrænsekodexen, der er indført ved forordning (EF) nr. 562/2006 (*). Agenturet skal gøre dette ved at samordne medlemsstaternes gennemførelse af sådanne foranstaltninger og herved bidrage til at sikre et effektivt, højt og ensartet niveau for personkontrol og overvågning af medlemsstaternes ydre grænser.

Agenturet skal udføre sine opgaver under fuld overholdelse af den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret om grundlæggende rettigheder«), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 (»Genèvekonventionen«), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om *non-refoulement*, og grundlæggende rettigheder samt under hensyntagen til rapporterne fra det rådgivende forum, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26a.

3. Agenturet skal endvidere yde Kommissionen og medlemsstaterne den nødvendige tekniske støtte og ekspertise hvad angår forvaltning af de ydre grænser og fremme solidariteten mellem medlemsstaterne, navnlig dem der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).«

2) I artikel 1a foretages følgende ændringer:

a) Følgende nr. indsættes:

»1a) »europæiske grænsevagthold«: med henblik på artikel 3, artikel 3b, artikel 3c, artikel 8 og artikel 17: hold, der skal indsættes under fælles operationer og pilotprojekter; med henblik på artikel 8a-8g: hold, der skal indsættes til hurtige grænseindsatser (»hurtige indsatser«) i henhold til forordning (EF) nr. 863/2007 (*); med henblik på artikel 2, stk. 1, litra ea) og g), samt artikel 5: hold, der skal indsættes under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 30).«

b) Nr. 2 affattes således:

»2) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvori en fælles operation, et pilotprojekt eller en hurtig indsats, finder sted, eller hvorfra den eller det er indledt.

c) Nr. 4 og 5 affattes således:

»4) »medlemmer af holdene«: grænsevagter fra andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, som gør tjeneste i de europæiske grænsevagthold

5) »anmodende medlemsstat«: en medlemsstat, hvis kompetente myndigheder anmoder agenturet om at indsatte hurtige grænseindsatshold på dens område.

3) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra c) og d) affattes således:

»c) foretage risikoanalyser, herunder vurderinger af medlemsstaternes kapacitet med hensyn til at imødegå trusler og pres ved de ydre grænser

- d) deltage i udviklingen af forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af ydre grænser».

ii) Følgende litra indsættes:

- »da) bistå medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved deres ydre grænser, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs«.

iii) Litra e) affattes således:

- »e) bistå medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, navnlig de medlemsstater der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres«.

iv) Følgende litra indsættes:

- »ea) oprette europæiske grænsevagthold, der skal indsættes under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser«.

v) Litra f) og g) affattes således:

- »f) yde medlemsstaterne den nødvendige støtte, herunder, når agenturet anmodes herom, til koordinering eller tilrettelæggelse af fælles tilbagesendelsesaktioner

- g) indsætte grænsevagter fra de europæiske grænsevagthold til medlemsstater under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 863/2007«.

vi) Følgende litraer tilføjes:

- »h) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 udvikle og drive informations-systemer, der gør det muligt at foretage hurtig og pålidelig udveksling af oplysninger om risici, der er ved at opstå ved medlemsstaternes ydre grænser, herunder det informations- og koordineringsnet, der er oprettet ved beslutning 2005/267/EF (*)

- i) yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af et europæisk grænseovervågningssystem og efter omstændighederne til udvikling af et fælles miljø til deling af informationer, herunder interoperabilitet mellem systemerne.

(*) Rådets beslutning 2005/267/EF af 16. marts 2005 om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48).«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. I overensstemmelse med EU-retten og folkeretten må ingen sættes i land eller overdrages på anden vis til myndighederne i et land, der overtræder princippet om *non-refoulement*, eller hvorfra den pågældende risikerer at blive udvist eller tilbagesendt til et andet land, der overtræder dette princip. De særlige behov, som børn, ofre for menneskehandel, personer med behov for lægehjælp, personer med behov for international beskyttelse og andre udsatte personer har, imødekommes i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten.«

c) Stk. 2, sidste afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne aflægger rapport til agenturet om de operative spørgsmål ved de ydre grænser, der ligger uden for agenturets rammer. Agenturets administrerende direktør (»den administrerende direktør«) underretter regelmæssigt og mindst én gang om året agenturets bestyrelse (»bestyrelsen«) om disse spørgsmål.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Adfærdskodeks

Agenturet udarbejder og videreudvikler en adfærdskodeks, der gælder for alle operationer, der koordineres af agenturet. Adfærdskodeksen fastsætter procedurer, hvis formål er at garantere retsstatsprincipperne og respekten for grundlæggende rettigheder, med særlig vægt på uledsagede mindreårige og udsatte personer samt personer, der søger international beskyttelse, og som gælder for alle personer, der deltager i agenturets aktiviteter.

Agenturet udarbejder adfærdskodeksen i samarbejde med det rådgivende forum, der er omhandlet i artikel 26a.«

5) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Fælles operationer og pilotprojekter ved de ydre grænser

1. Agenturet evaluerer, godkender og samordner forslag til fælles operationer og pilotprojekter, der fremsættes af medlemsstaterne, herunder medlemsstaternes anmodninger i forbindelse med forhold, der kræver øget teknisk og operativ bistand, navnlig i tilfælde af et særligt og uforholdsmæssigt stort pres.

Agenturet kan selv tage initiativ til og gennemføre fælles operationer og pilotprojekter i samarbejde med de berørte medlemsstater og efter aftale med værtsmedlemsstaterne.

Det kan ligeledes træffe afgørelse om at stille sit tekniske udstyr til rådighed for de medlemsstater, der deltager i de fælles operationer og pilotprojekterne.

Forud for fælles operationer og pilotprojekter bør der foretages en grundig risikoanalyse.

1a. Agenturet kan, efter at have underrettet den pågældende medlemsstat, bringe fælles operationer og pilotprojekter til ophør, hvis betingelserne for at gennemføre disse fælles operationer eller pilotprojekter ikke længere er opfyldt.

De medlemsstater, der deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt, kan anmode agenturet om at bringe nævnte fælles operation eller pilotprojekt til ophør.

Oprindelsesmedlemsstaten sørger for passende disciplinære eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale lovgivning i tilfælde af krænkelse af grundlæggende rettigheder eller forpligtelser vedrørende international beskyttelse under udførelsen af en fælles operation eller et pilotprojekt.

Den administrerende direktør skal helt eller delvis suspendere fælles operationer og pilotprojekter eller helt eller delvis bringe dem til ophør, hvis vedkommende finder, at sådanne krænkelse er alvorlige eller kan forventes at være ved.

1b. Agenturet opretter i overensstemmelse med artikel 3b en pulje af grænsevagter under betegnelsen »europæiske grænsevagthold« til eventuel indsættelse under fælles operationer og pilotprojekter som omhandlet i artikel 1. Agenturet træffer afgørelse om indsættelse af menneskelige ressourcer og teknisk udstyr i overensstemmelse med artikel 3a og 7.

2. Agenturet kan ved den praktiske gennemførelse af fælles operationer og pilotprojekter virke gennem dets specialafdelinger, jf. artikel 16.

3. Agenturet evaluerer resultaterne af de fælles operationer og pilotprojekter og fremsender de detaljerede evalueringsrapporter sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. artikel 26a, til bestyrelsen senest 60 dage efter disse fælles operationers og pilotprojekters afslutning. Agenturet foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige fælles operationer og pilotprojekter og vedlægger analysen agenturets årsberetning, jf. artikel 20, stk. 2, litra b).

4. Agenturet skal finansiere eller medfinansiere de fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i stk. 1, med tilskud fra dets budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

5. Stk. 1a og 4 finder også anvendelse på hurtige indsatser.»

6) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 3a

Organisatoriske aspekter af fælles operationer og pilotprojekter

1. Den administrerende direktør udarbejder en operativ plan for fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår i samråd med de medlemsstater, der deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt, aftale om den operative plan med detaljeret angivelse af de organisatoriske aspekter i god tid inden den påtænkte påbegyndelse af den fælles operation eller pilotprojektet.

Den operative plan skal dække alle aspekter, der anses for nødvendige for at gennemføre den fælles operation eller pilotprojektet, herunder følgende:

- a) en beskrivelse af situationen inkl. fremgangsmåde for og formålene med indsættelsen, herunder det operative mål
- b) den forventede varighed af den fælles operation eller pilotprojektet
- c) det geografiske område, hvor den fælles operation eller pilotprojektet skal finde sted

- d) en beskrivelse af opgaver og særlige instrukser for gæstemedarbejderne, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten
- e) sammensætningen af gæstemedarbejdernes hold samt indsættelse af andre relevante medarbejdere
- f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med gæstemedarbejderne og agenturet, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen i indsættelsesperioden, og gæstemedarbejdernes plads i kommandoleddene
- g) det tekniske udstyr, der skal indsættes under den fælles operation eller pilotprojektet, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser
- h) detaljerede bestemmelser om agenturets øjeblikkelige rapportering af hændelser til bestyrelsen og til de relevante nationale offentlige myndigheder
- i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten og en frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport i henhold til artikel 3, stk. 3
- j) med hensyn til operationer til havs, særlige oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den fælles operation eller pilotprojektet finder sted, herunder henvisninger til folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning
- k) retningslinjer for samarbejde med tredjelande, andre EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer.

2. Alle ændringer og tilpasninger af den operative plan skal godkendes af den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

3. Agenturet sikrer som led i dets koordinerende opgaver den operationelle gennemførelse af alle de organisatoriske aspekter, herunder tilstedeværelsen af et medlem af agenturets personale under de fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 3b

Sammensætning og indsættelse af europæiske grænsevagthold

1. På forslag fra den administrerende direktør træffer bestyrelsen med et absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer afgørelse om det samlede antal grænsevagter, der skal stilles til rådighed for de europæiske grænsevagthold, og om disses profiler. Den samme procedure finder anvendelse med hensyn til senere ændringer af det samlede antal og profilerne. Medlemsstaterne bidrager til de europæiske grænsevagthold ved at udnævne grænsevagter, der svarer til de ønskede profiler, fra en national pulje oprettet på grundlag af de forskellige profiler, der er opstillet.

2. Medlemsstaternes bidrag, for så vidt angår deres grænsevagter til specifikke fælles operationer og pilotprojekter i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagter til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse. Dette berører ikke oprindelsesmedlemsstatens selvstændige udvælgelse af personale og valg af varigheden af personalets indsættelse.

3. Agenturet bidrager også til de europæiske grænsevagthold med kompetente grænsevagter, der udstationeres af medlemsstaterne som nationale eksperter i henhold til artikel 17, stk. 5. Medlemsstaternes bidrag, for så vidt angår udstationering af deres grænsevagter ved agenturet i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne.

I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagterne til rådighed med henblik på udstationering, medmindre dette i alvorlig grad vil berøre udførelsen af nationale opgaver. I sådanne situationer kan medlemsstaterne hjemkalde deres udstationerede grænsevagter.

Den maksimale varighed af sådanne udstationeringer må ikke overstige seks måneder ud af en tolv måneders periode. De udstationerede grænsevagter skal i henhold til denne forordning anses for at være gæstemedarbejdere og pålægges de opgaver og tillægges de beføjelser, der er fastsat i artikel 10. Den medlemsstat, som har udstationeret de pågældende grænsevagter, anses for at være »oprindelsesmedlemsstat« som defineret i artikel 1a, nr. 3), i forbindelse med anvendelsen af artikel 3c, 10 og 10b. Andet personale, der er midlertidigt ansat af agenturet, og som ikke er kvalificeret til at udøve funktioner i forbindelse med grænsekontrol, indsættes kun til koordineringsopgaver under fælles operationer og pilotprojekter.

4. Under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser skal medlemmerne af de europæiske grænsevagthold fuldt ud overholde grundlæggende rettigheder, herunder adgangen til asylprocedurer, og respektere den menneskelige værdighed. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til målene med disse foranstaltninger. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser må de ikke foretage nogen forskelsbehandling af personer på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

5. Agenturet udpeger i medfør af artikel 8g en koordinationsansvarlig for hver fælles operation eller hvert pilotprojekt, hvor medlemmerne af de europæiske grænsevagthold skal indsættes.

Den koordinationsansvarlige har til opgave at fremme samarbejdet og koordinationen mellem værtsmedlemsstater og deltagende medlemsstater.

6. Agenturet dækker de omkostninger, medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med, at de i henhold til denne artikels stk. 1 har stillet deres grænsevagter til rådighed for de europæiske grænsevagthold, jf. artikel 8h.

7. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om det antal grænsevagter, som hver enkelt medlemsstat har afsat til de europæiske grænsevagthold i henhold til denne artikel.

Artikel 3c

Instruktion af de europæiske grænsevagthold

1. Under indsættelsen af de europæiske grænsevagthold udsteder værtsmedlemsstaten instrukser til holdene i overensstemmelse med den operative plan, jf. artikel 3a, stk. 1.

2. Agenturet kan gennem sin koordinationsansvarlige, jf. artikel 3b, stk. 5, meddele sine synspunkter om de i stk. 1 omhandlede instrukser til værtsmedlemsstaten. I så fald tager værtsmedlemsstaten hensyn til disse synspunkter.

3. Værtsmedlemsstaten giver i overensstemmelse med artikel 8g al nødvendig bistand til den koordinationsansvarlige, herunder fuld adgang til de europæiske grænsevagthold når som helst under hele indsættelsen.

4. Medlemmerne af de europæiske grænsevagthold kan under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser fortsat pålægges disciplinæranstaltninger af oprindelsesmedlemsstaten.

7) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Risikoanalyse

Agenturet udvikler og anvender en fælles integreret model for risikoanalyse.

Det udarbejder både generelle og specifikke risikoanalyser, der fremlægges for Rådet og Kommissionen.

Med henblik på risikoanalyse kan agenturet efter forudgående konsultation med de berørte medlemsstater foretage en vurdering af deres kapacitet til at imødegå forestående udfordringer, herunder aktuelle og fremtidige trusler og pres ved medlemsstaternes ydre grænser, navnlig for de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres. Med henblik herpå kan agenturet foretage en vurdering af medlemsstaternes udstyr og ressourcer med hensyn til grænsekontrol. Vurderingen skal være baseret på oplysninger fra de berørte medlemsstater og på rapporter fra og resultater af fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser og andre aktiviteter, som agenturet udfører. Disse vurderinger berører ikke Schengenevalueringsmekanismen.

Resultaterne af disse vurderinger forelægges bestyrelsen.

Med henblik på denne artikel videregiver medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger om situationen og om eventuelle trusler ved de ydre grænser til agenturet.

Agenturet indarbejder resultaterne af den fælles integrerede model for risikoanalyse i uddannelsen af de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter, jf. artikel 5.«

8) Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»Agenturet giver de grænsevagter, som er medlemmer af de europæiske grænsevagthold, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser, og afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.

Agenturet tager endvidere de fornødne initiativer til at sikre, at alle grænsevagter og andet af medlemsstaternes personale, der deltager i de europæiske grænsevagthold, samt agenturets eget personale, inden de deltager i operative aktiviteter organiseret af agenturet, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse og retningslinjer med henblik på at identificere personer, der søger beskyttelse, og at lede dem til passende faciliteter.

Agenturet udarbejder og videreudvikler fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter og tilbyder uddannelse på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, herunder med hensyn til grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og relevante søretlige bestemmelser.

Agenturet udarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer efter høring af det i artikel 26a omhandlede rådgivende forum.

Medlemsstaterne indarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer i uddannelsen af deres nationale grænsevagter.»

b) Efter sidste stk. indsættes følgende stykke:

»Agenturet opretter et udvekslingsprogram, således at de grænsevagter, der deltager i de europæiske grænsevagthold, kan tilegne sig viden eller særlig knowhow fra erfaringer og god praksis i udlandet ved at arbejde sammen med grænsevagter i en anden medlemsstat end deres egen.«

9) Artikel 6 og 7 affattes således:

»Artikel 6

Opfølgning og bidrag til forskningen

Agenturet følger og yder bidrag på proaktiv vis til udviklingen inden for forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af de ydre grænser, og formidler disse oplysninger til Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 7

Teknisk udstyr

1. Agenturet kan selv eller i fællesskab med en medlemsstat erhverve eller lease teknisk udstyr til kontrol ved de ydre grænser med henblik på indsættelse under

fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser, fælles tilbagesendelsesaktioner eller projekter vedrørende teknisk bistand inden for rammerne af de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Inden erhvervelse eller leasing af udstyr, der medfører væsentlige udgifter for agenturet, foretages der en grundig behovs- og cost-benefit-analyse. Sådanne udgifter skal indgå i agenturets budget som godkendt af bestyrelsen i henhold til artikel 29, stk. 9. Erhverver eller leaser agenturet betydeligt teknisk udstyr, såsom fartøjer til patruljering af det åbne hav eller kysten, finder følgende betingelser anvendelse:

a) ved egen erhvervelse og erhvervelse i fællesskab indgår agenturet formelt en aftale med en medlemsstat om, at den sørger for indregistrering af udstyret i overensstemmelse med den gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat

b) ved leasing skal udstyret indregistreres i en medlemsstat.

Indregistreringsmedlemsstaten og agenturet aftaler på grundlag af en standardaftale udarbejdet af agenturet de nærmere bestemmelser til fastlæggelse af perioder, hvor agenturet har fuld rådighed over de aktiver, der ejes i fællesskab, samt vilkårene for anvendelsen af udstyret.

Indregistreringsmedlemsstaten eller leverandøren af teknisk udstyr tilvejebringer de nødvendige eksperter og teknisk mandskab til at betjene det tekniske udstyr på en juridisk holdbar og sikker måde.

2. Agenturet udarbejder og ajourfører en central fortegnelse over udstyret i en pulje af teknisk udstyr bestående af udstyr tilhørende medlemsstaterne eller agenturet samt udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, til brug for kontrol af de ydre grænser. Puljen af teknisk udstyr skal indeholde et minimumsantal af hver type teknisk udstyr, jf. stk. 5. Udstyret i puljen af teknisk udstyr skal indsættes under de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, 8a og 9.

3. Medlemsstaterne bidrager til den pulje af teknisk udstyr, der er omhandlet i stk. 2. Medlemsstaternes bidrag til puljen og indsættelse af teknisk udstyr til specifikke operationer planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler og for så vidt som det indgår i minimumsantallet for teknisk udstyr for det pågældende år, stiller medlemsstaterne deres tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står over for en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse. Bidragene til puljen af teknisk udstyr revideres en gang om året.

4. Agenturet forvalter fortegnelsen over puljen af teknisk udstyr som følger:

- a) klassificering efter type udstyr og type operation
- b) klassificering efter ejer (medlemsstat, agenturet, andre)
- c) samlet antal for det nødvendige udstyr
- d) eventuelle krav til mandskabet
- e) andre oplysninger, såsom nærmere oplysninger angående indregistrering, krav til transport og vedligeholdelse, gældende nationale eksportordninger, tekniske instrukser eller andre oplysninger, der er relevante for at kunne betjene udstyret rigtigt.

5. Agenturet finansierer indsættelsen af det tekniske udstyr, der indgår i det minimumsantal af teknisk udstyr, som en medlemsstat skal bidrage med det pågældende år. Indsættelse af teknisk udstyr, der ikke indgår i minimumsantallet af teknisk udstyr, samfinansieres af agenturet med indtil 100 % af de berettigede udgifter under hensyntagen til den specifikke situation, som de medlemsstater, der indsætter sådant teknisk udstyr, står i.

Reglerne vedrørende teknisk udstyr, herunder det krævede samlede minimumsantal af hver type teknisk udstyr og betingelserne for indsættelse og refusion af udgifter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 24 for hvert år af bestyrelsen på forslag fra den administrerende direktør. Af budgetmæssige grunde bør afgørelsen herom træffes af bestyrelsen senest den 31. marts hvert år.

Agenturet fremsætter forslag om minimumsantallet af teknisk udstyr under hensyn til sine behov, navnlig for at kunne udføre fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser og fælles tilbagesendelsesaktioner i overensstemmelse med dets arbejdsprogram for det pågældende år.

Viser minimumsantallet af teknisk udstyr sig at være utilstrækkeligt til at udføre den operative plan, der er vedtaget for fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser eller fælles tilbagesendelsesaktioner, revideres det af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

6. Agenturet aflægger rapport om sammensætningen og indsættelsen af udstyr, der indgår i puljen af teknisk udstyr, til bestyrelsen en gang om måneden. Opfyldes minimumsantallet af teknisk udstyr, jf. stk. 5, ikke, underretter den administrerende direktør straks bestyrelsen herom. Bestyrelsen træffer afgørelse om prioriteringen af indsættelsen af det tekniske udstyr som hastesag og træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de påpegede mangler. Den underretter Kommissionen om de påpegede mangler

og om, hvilke foranstaltninger der er truffet. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom og meddeler dem sin egen vurdering.

7. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om, antallet af teknisk udstyr, som hver enkelt medlemsstat har afsat til puljen af teknisk udstyr i henhold til denne artikel.»

10) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at det berører artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) kan en eller flere medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres og står i en situation, der kræver øget teknisk og operativ bistand, anmode agenturet om bistand for at kunne opfylde deres forpligtelser vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser. Agenturet skal i overensstemmelse med artikel 3 arrangere den nødvendige tekniske og operative bistand til den eller de anmodende medlemsstater.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»c) indsætte grænsevagter fra europæiske grænsevagthold.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Agenturet kan erhverve teknisk udstyr til kontrol og overvågning af de ydre grænser til brug for dets eksperter og inden for rammerne af og under hurtige indsatser.«

11) Artikel 8a affattes således:

»Artikel 8a

Hurtige indsatser

Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med et akut og ekstraordinært pres, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstatens område, kan agenturet i en begrænset periode indsætte et eller flere europæiske grænsevagthold (»hold«) i den anmodende medlemsstat i en passende periode i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 863/2007.«

12) Artikel 8d, stk. 5, affattes således:

»5. Træffer den administrerende direktør afgørelse om at indsætte ét eller flere hold, udarbejder agenturet sammen med den anmodende medlemsstat straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter afgørelsens dato en operativ plan i overensstemmelse med artikel 8e.«

13) I artikel 8e, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra e), f) og g) affattes således:

»e) sammensætningen af holdene samt indsættelse af andre relevante medarbejdere

f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdene, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen over holdene i indsættelsesperioden, og holdenes placering i kommandoleddene

g) det tekniske udstyr, der skal indsættes sammen med holdene, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser«.

b) Følgende litraer tilføjes:

»h) detaljerede bestemmelser om agenturets øjeblikkelige rapportering af hændelser til bestyrelsen og til de relevante nationale offentlige myndigheder

i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten og en frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport i henhold til artikel 3, stk. 3

j) med hensyn til operationer til havs, specifikke oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den hurtige indsats finder sted, herunder henvisninger til folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning

k) retningslinjer for samarbejde med tredjelande, andre EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer.«

14) I artikel 8h, stk. 1, affattes indledningen således:

»1. Agenturet dækker fuldt ud følgende omkostninger afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med, at de har stillet grænsevagter til rådighed til formålene i artikel 3, stk. 1b, og artikel 8a og 8c.«

15) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Samarbejde om tilbagesendelse

1. Inden for rammerne af Unionens tilbagesendelsespolitik, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (*), og uden at behandle indholdet af afgørelser om tilbagesendelse, yder agenturet den nødvendige bistand og sikrer efter anmodning fra de deltagende medlemsstater koordineringen eller tilrettelæggelsen af medlemsstaternes fælles tilbagesendesaktioner, bl.a. ved at chartre fly med henblik på sådanne aktioner. Agenturet finansierer eller medfinansierer, de operationer og projekter, der er omhandlet i dette stykke, med støtte fra dets budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Agenturet kan tillige bruge de EU-midler, der er afsat på tilbagesendelsesområdet. Agenturet sikrer, at det i støtteaftaler med medlemsstaterne gøres til en betingelse for finansiell støtte, at chartret om grundlæggende rettigheder fuldt ud overholdes.

1a. Agenturet udarbejder en adfærdskodeks for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, idet denne skal finde anvendelse under alle fælles tilbagesendesaktioner, agenturet koordinerer, og indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer, som bør forenkle tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendesaktioner og sikre tilbagesendelse på en human måde og under fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikke-forskelsbehandling.

1b. Adfærdskodeksen skal særligt tage hensyn til forpligtelsen i artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse og til strategien for grundlæggende rettigheder nævnt i denne forordnings artikel 26a, stk. 1. Tilsynet med fælles tilbagesendesaktioner bør ske på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatte hele den fælles tilbagesendesaktion fra før afrejsen til overdragelsen af de tilbagevendende til tilbagesendelseslandet.

1c. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt agenturet om deres behov for bistand eller koordinering fra agenturet. Agenturet udarbejder en rullende operativ plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operative støtte, herunder i form af det tekniske udstyr nævnt i artikel 7, stk. 1. Bestyrelsen træffer i overensstemmelse med artikel 24 efter forslag fra den administrerende direktør afgørelse om indholdet af og fremgangsmåden for den rullende operative plan.

2. Agenturet samarbejder med de kompetente myndigheder i de tredjelande, der er nævnt i artikel 14, med henblik på at udvikle bedste praksis vedrørende erhvervelse af rejsedokumenter og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

(*) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.»

16) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser overholder gæstemedarbejderne EU-retten og folkeretten samt grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.«

17) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Systemer til udveksling af oplysninger

Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, hvor det er passende, de EU-agenturer, der er omhandlet i artikel 13. Det udvikler og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede informationer med disse aktører, herunder de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 11a, 11b og 11c.

Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Det Forenede Kongerige og Irland, hvis den vedrører de aktiviteter, de deltager i, i overensstemmelse med artikel 12 og artikel 20, stk. 5.«

18) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Databeskyttelse

Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger.

Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på agenturets anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001,

herunder foranstaltninger vedrørende den databeskyttelsesansvarlige for agenturet. Disse foranstaltninger fastsættes efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Agenturet kan behandle personoplysninger til administrative formål, jf. dog artikel 11b og 11c.

Artikel 11b

Behandling af personoplysninger i forbindelse med fælles tilbagesendelsesaktioner

1. Ved udførelsen af sine opgaver vedrørende organisering og koordinering af fælles tilbagesendelsesaktioner for medlemsstaterne, jf. artikel 9, kan agenturet behandle personoplysninger om personer, der er genstand for sådanne fælles tilbagesendelsesaktioner.

2. Behandlingen af disse personoplysninger skal overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet. Den skal i særdeleshed være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for de fælles tilbagesendelsesaktioner.

3. Personoplysningerne skal slettes, når det formål, de blev indsamlet til, er nået, og senest ti dage efter afslutningen af den fælles tilbagesendelsesaktion.

4. Hvis personoplysningerne ikke overføres til luftfartsselskabet af en medlemsstat, kan agenturet overføre disse oplysninger.

5. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med de i artikel 11a omhandlede foranstaltninger.

Artikel 11c

Behandling af personoplysninger, som indsamles under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

1. Agenturet kan viderebehandle personoplysninger, der er indsamlet af medlemsstaterne under sådanne aktioner og fremsendt til agenturet med henblik på at bidrage til sikkerheden ved medlemsstaternes ydre grænser, uden at det berører medlemsstaternes kompetence til at indsamle personoplysninger i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser, og med de begrænsninger, der er fastsat i stk. 2 og 3.

2. Agenturet begrænser en sådan viderebehandling af personoplysninger til personoplysninger vedrørende personer, om hvem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har rimelig grund til at antage, at de har været indblandet i grænseoverskridende kriminelle aktiviteter, aktiviteter i forbindelse med ulovlig indvandring eller i menneskehandel, som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (*).

3. Agenturet benytter kun personoplysningerne, der er omhandlet i stk. 2, til følgende formål:

- a) fremsendelse fra sag til sag til Europol eller andre rets-håndhævende EU-agenturer, med forbehold af artikel 13
- b) til anvendelse ved udarbejdelse af risikoanalyser som omhandlet i artikel 4. Oplysningerne skal anonymiseres i resultaterne af risikoanalyserne.

4. Personoplysningerne skal slettes, så snart de er blevet fremsendt til Europol eller andre EU-agenturer eller blevet anvendt til udarbejdelse af risikoanalyser som omhandlet i artikel 4. Oplysningerne må under ingen omstændigheder lagres længere end tre måneder efter datoen for indsamlingen af disse oplysninger.

5. Behandlingen af disse personoplysninger skal overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet. Personoplysningerne må ikke anvendes af agenturet til efterforskning, hvilket fortsat er de kompetente myndigheder i medlemsstaternes ansvar.

Den skal i særdeleshed være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for de formål, der er omhandlet i stk. 3.

6. Videregivelse eller anden meddelelse af sådanne personoplysninger, der behandles af agenturet, til tredjelande eller andre tredjeparter er forbudt, uden at det berører forordning (EF) nr. 1049/2001.

7. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med de i artikel 11a omhandlede foranstaltninger.

Artikel 11d

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede informationer og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

1. Agenturet anvender Kommissionens forskrifter om sikkerhed, jf. bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (**). Disse regler anvendes blandt andet på udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede informationer.

2. Agenturet anvender sikkerhedsprincipperne for behandling af ikke-klassificerede følsomme oplysninger som fastsat i den i stk. 1 nævnte afgørelse og som gennemført af Kommissionen. Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på anvendelse af disse sikkerhedsprincipper.

(*) EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

(**) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

19) Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Samarbejde med EU-agenturer og -organer og internationale organisationer

Agenturet kan samarbejde med Europol, Det Europæiske Asylstøttekontor, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (»Agenturet for Grundlæggende Rettigheder«), andre EU-agenturer og -organer og de internationale organisationer, der er kompetente med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler, der er indgået med disse organer, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF samt bestemmelserne om disse organers kompetence. Agenturet underretter i hvert tilfælde Europa-Parlamentet om enhver sådan aftale.

Videregivelse eller anden meddelelse af personoplysninger, der behandles af agenturet, til andre EU-agenturer eller -organer er underlagt særlige samarbejdsaftaler om udveksling af personoplysninger og forudsætter forudgående godkendelse af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse.

Agenturet kan også efter aftale med den eller de berørte medlemsstater opfordre observatører fra EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer til at deltage i sine aktiviteter som omhandlet i artikel 3, 4 og 5, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteters generelle sikkerhed. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 4 og 5, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 1, skal indeholde detaljerede regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

Artikel 14

Fremme af det operative samarbejde med tredjelande og samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande

1. I spørgsmål, der er omfattet af agenturets aktiviteter, og i det omfang, det er påkrævet med henblik på udførelsen af dets opgaver, fremmer agenturet det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik, herunder med hensyn til menneskerettigheder.

Agenturet og medlemsstaterne overholder normer og standarder, der mindst svarer til dem, der er fastsat i Unionens lovgivning, også når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område.

Etablering af et samarbejde med tredjelande har til formål at fremme europæiske standarder for grænseforvaltning og omfatter samtidig respekt for grundlæggende rettigheder og menneskelig værdighed.

2. Agenturet kan samarbejde med de myndigheder i tredjelande, der er kompetente i anliggender, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler med disse myndigheder og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF. Disse samarbejdsaftaler må udelukkende vedrøre forvaltning af det operative samarbejde

3. Agenturet kan indsætte sine forbindelsesofficerer, der bør nyde den størst mulige beskyttelse for at udføre deres opgaver, i tredjelande. De skal indgå i de lokale eller regionale samarbejdsnetværk mellem medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (*). Der må kun indsættes forbindelsesofficerer i tredjelande, hvis grænseforvaltningspraksis er i overensstemmelse med minimumsstandarder for menneskerettigheder. Deres indsættelse skal godkendes af bestyrelsen. Inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik bør de tredjelande prioriteres højest ved indsættelsen, som på grundlag af en risikoanalyse anses for at udgøre et oprindelses- eller transitland med hensyn til ulovlig indvandring. Agenturet kan også på et gensidigt grundlag modtage forbindelsesofficerer fra de pågældende tredjelande for en begrænset periode. Bestyrelsen skal efter forslag fra den administrerende direktør og i overensstemmelse med artikel 24 vedtage listen over prioriteter på årsbasis.

4. Agenturets forbindelsesofficerers opgaver omfatter i overensstemmelse med EU-retten og grundlæggende rettigheder etablering og vedligeholdelse af kontakter med de kompetente myndigheder i det tredjeland, de tilknyttes, med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og tilbagesendelse af ulovlige indvandrere.

5. Agenturet kan få EU-finansiering i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til støtte for Unionens udenrigspolitik. Det kan indlede og finansiere projekter i tredjelande til at yde teknisk bistand i spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

6. Agenturet kan endvidere efter aftale med den eller de berørte medlemsstater opfordre observatører fra tredjelande til at deltage i sine aktiviteter som omhandlet i artikel 3, 4 og 5, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteter generelle sikkerhed. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er

omhandlet i artikel 4 og 5, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 1, skal indeholde detaljerede regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

7. Når der indgås bilaterale aftaler med tredjelande, jf. artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne indsætte bestemmelser om agenturets rolle og kompetence, navnlig med hensyn til udøvelsen af beføjelser, som foretages af medlemmer af de hold, agenturet indsætter under fælles operationer eller pilotprojekter, jf. artikel 3.

8. Aktiviteterne i denne artikels stk. 2 og 3 forudsætter, at Kommissionens forinden udtaler sig om dem. Europa-Parlamentet skal hurtigst muligt underrettes fuldt ud om disse aktiviteter.

(*) EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.»

20) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.«

21) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Hjemstedsaftale

Agenturet og den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, indgår efter bestyrelsens godkendelse en hjemstedsaftale, hvori de nødvendige ordninger for de lokaler, der skal tilvejebringes til agenturet i den pågældende medlemsstat, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, vicedirektøren, medlemmerne af bestyrelsen, agenturets personale og deres familiemedlemmer, fastlægges. Den medlemsstat, hvor agenturet har hjemsted, bør sikre de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.«

22) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 3b, stk. 5, er det kun personale, som er ansat ved agenturet, og som er omfattet af vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union eller afsnit II i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Den Europæiske Union, der kan udnævnes til koordinationsansvarlig i henhold til artikel 8g. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 3b, stk. 3, er det kun nationale eksperter, der udstationeres af en medlemsstat til agenturet, der kan tilknyttes de europæiske grænsevagthold. Agenturet udpeger de nationale eksperter, der skal tilknyttes de europæiske grænsevagthold i henhold til artikel 3b.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»4. Bestyrelsen vedtager de nødvendige gennemførelsesbestemmelser efter aftale med Kommissionen i henhold til artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union.

5. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, så nationale eksperter fra medlemsstaterne kan udstationeres ved agenturet. Bestemmelserne skal tage hensyn til kravene i artikel 3b, stk. 3, særligt det forhold, at de anses for at være gæstemedarbejdere og har de i artikel 10 fastsatte opgaver og beføjelser. De skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelsen.«

23) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra h) affattes således:

»h) fastlægger agenturets organisationsplan og vedtager agenturets personalepolitik, særligt den flerårige plan for personalepolitikken. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (*), fremsendes den flerårige plan for personalepolitikken til Kommissionen og budgetmyndigheden, når Kommissionen har udtalt sig til fordel herfor

ii) Følgende litra tilføjes:

»i) godkender agenturets flerårige plan med henblik på at skitsere den fremtidige langsigtede strategi for agenturets aktiviteter.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om alle spørgsmål, der klart vedrører udviklingen af den operative forvaltning af de ydre grænser, herunder aktiviteter vedrørende forskning, jf. artikel 6.«

24) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, sidste punktum, affattes således:

»Mandatperioden kan forlænges.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i agenturet. De har hver en repræsentant og en suppleant i bestyrelsen. I henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler er der udviklet ordninger, der præciserer arten og omfanget af og fastsætter detaljerede regler for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.«

25) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver, navnlig om gennemførelsen og overvågningen af strategien for grundlæggende rettigheder, agenturets årsberetning for det foregående år, arbejdsprogrammet for det følgende år og agenturets flerårige plan, jf. artikel 20, stk. 2, litra i).«

b) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

»g) at sikre gennemførelsen af de operative planer, der er omhandlet i artikel 3a og 8e.«

(*) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 26a

Strategien for grundlæggende rettigheder

1. Agenturet udarbejder, videreudvikler og gennemfører sin strategi for grundlæggende rettigheder. Agenturet indfører en effektiv mekanisme for at overvåge overholdelsen af grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

2. Agenturet opretter et rådgivende forum til at bistå direktøren og bestyrelsen i spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder. Agenturet opfordrer Det Europæiske Asylstøttekontor, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, De Forenede Nationers Højkommisariat for Flygtninge og andre relevante organisationer til at deltage i det rådgivende forum. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen afgørelse om sammensætningen af samt arbejdsmetoderne og de nærmere regler for fremsendelse af oplysninger til det rådgivende forum.

Det rådgivende forum høres om videreudviklingen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder, adfærdskodeksen og de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer.

Det rådgivende forum udarbejder en årsrapport om sine aktiviteter. Denne rapport offentliggøres.

3. Bestyrelsen udpeger en ansvarlig for grundlæggende rettigheder, der skal have de nødvendige kvalifikationer og erfaring inden for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal være uafhængig ved

udøvelsen af sine opgaver og rapportere direkte til bestyrelsen og det rådgivende forum. Den pågældende skal aflægge rapport regelmæssigt og dermed bidrage til mekanismen for overvågning af grundlæggende rettigheder.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum har adgang til alle oplysninger om overholdelsen af grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.»

27) I artikel 33 indsættes følgende stykker:

»2a. Den første evaluering efter ikrafttræden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (*) skal også analysere behovet for yderligere øget samordning af forvaltningen af medlemsstaternes ydre grænser, herunder hvorvidt det er muligt at oprette et europæisk system af grænsevagter.

2b. Evalueringen skal omfatte en særlig analyse af, hvordan chartret om grundlæggende rettigheder blev overholdt ved anvendelsen af denne forordning.

(*) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 1«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
M. DOWGIELEWICZ
Formand